

|||

ESPLICACIÓ Y RELASIÓ de la falla qu' han plantat contra el "amor depravat" en els carrers de Aragó, Gandia y els del costat.

Nostira falla "veritat"
deu donar al poble llum,
señalantli la maldat,
pea que vecha el veinat
el "fem" convertit en "fum".

Valensia, Mars 1919

llardelsllibrets.org

|||

ESPLICACIÓ Y RELASIÓ de la falla qu' han plantat contra el "amor depravat" en els carrers de Aragó, Gandía y els del costat.

Nostre falla "veritat"
deu donar al poble llum,
señalantli la maldat,
pea que vecha el veinat
el "fem" convertit en "fum".

Valensia, Mars 1919

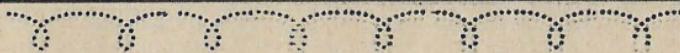
Floríder y Blanquerna
més dolç que 'up s'hi si ab
"Recomençament" fa' enmig
de la nit, i d'entre tota
l'obra hi ha 29162 línies

de versos fets als poesos

"Malena" i el seu estudi
molt més de vint anys
fins que el Moliere
fou en el teatre cap 1800
"Malena" no tingué mai èxit ni
famàlia, però el seu estudi
fou molt ben acollit i el seu autor
fou molt estimat.

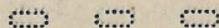
Però encara, si ens diem

A LA FALLA

**Per més que la tinc davant,
no li encontre el consonant.**

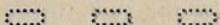
Per vore si *medalla* endurme púc,
un consonant a *falla* estic buscant
y em dona una *batalla* el consonant
qu' *estalla* el meu serebro sinse súc.
S' *encalla* el pensament, me *falla* el cúc,
y en tanta *vitualla* cavilant,
nótes de l' *antigualla* rechirant
pareix qu' una *pantalla* en lo cap dúc.
No puc en la *muralla*, y es presís
salvar en noble *agalla* el compromís.
Per més qu' el cap *treballa*, es impotent...
Malla sobre eixa *valla* el pensament.
Si es *calla* y se me *talla*, estic mirant
que no li tróve a *falla* consonant.

¿AHÓN ESTARÁ?...

No se tróba de modo molt consís
perqu' en els llibres vells la història es pérta,
qui nos puga indicar el puesto sèrt
ahón feu el Pare Etérm el Paraís.
Qu' estava per llevánt es lo presis,
tapaba tot el piso manto vèrt
de flors clavetechant en molt asert
y net tenia el Sel pera tapis.
Se sap qu' el Sol, sons rayos oferia,
qu' el mar, suau y dols, allí moria.
Se sap, qu' un riu regaba aquella terra
y el hòrta se perdia hasta la serra.
Qu' era un rincó de glories y alegrías
y allí planten les falles estos dies.

Asó es lo qu' el croniste averiguá.
Lector: El Paraís, ¿ahón estará?...

LO QUE LI FALTA A LA FALLA

Un gran crític se pará
a contemplar esta *Falla*,
y después que la mirá,
digué: — ¡Qué ben feta estál!,
se mereix una medalla.

Els ulls pareix que purnechen...
¡Digna es de que la festechent!
La idea es un poquet gròsa...
Pero... li falta una cosa
y es qu' els ninòts se menechen...
Oiro el encarregat
d' estirarlos el fitet
y donarli activitat
al chòc, son pensat y fet,
deixánflo maravillát.

— ¡Ché, que bé! — l' home digué...
Esta falla tot eu té.
Es del art el heroisme.
¡Quíns moviments! Y que bé
li han tramat el mecanisme.
Més no se pot demanar;
aixó ya son escultures

que les han fet menechar.
¡Tenen vida les figures!
No es falta més que parlar—.
Al oir asó els falleros,
feren al moment sesió
pa trobarli solusió;
y a fí que no tinga *peros*,
vach a ferlos parlar yo.

Parla la agüela

¡Galán! vine al meu costat,
que no seré pa tú ingrata.
Yo te vullc de veritat...
¿Ductes de la mehua edat?
Tinc trent' àns... (en cada pata).
Soc tehuña y de ningú més...
Dónam un abràs y un bes
que me calme esta locura...
Si algo em falta d' hermosura,
m' eu suplixen els dinés.
Yo et tocaré la barbeta...
Disme pichona y chateta
y gastarás com un ric...
Me pegue una empolvaeta

y vorás que guapa estic.
(El lorito, distragút,
li deixa pelá la nuca
al vórelo convensút...)
Y ella diu: —¡Ché! M' has perdút
al llevarme la peluca.

Parla el chaval

Per tú estic loco de amor
y esperant el teu favor
vach a donarte un beset.
Déixam fer un cigarret,
a vore si entre en calor.
Eres com la primavera
que fá renaixer la flòr,
cariñosa y riallera
y fas latir el meu còr...
al costat de la cartera.
Eres digna de pulir
com chòya engarsá en platino,
pa que més puga lluir.
Eres... (com l' óli rasino...
hiá que apretar y engulir.)
Me mira aquella parella
qué vitalitat destella

y es riu dels meus sacrificis...

¡Femli l' amor a esta vella

pa que me mantinga els visis!

Parlen les chiques

¡Ahí!... chove depravát,
que venút al interés,
el visi t' ha relaixát...

Vesten del nostre costát,
que no te volem pa rés...
Seguix vestint y triunfan
la facha de lechuguino...

Seguix fent' el elegant
en el club o en el casino
a la ruleta chuánt.
Seguix fent' de trovaor

y mansillant el honor
en eixa agüela pansida,
que te pasarás la vida
sinse gochar del amor.

Seguix gastant la enerchía
qu' et dona la choventut
fentli l' amor a eixa tía.

¡T' arrepentirás el dia
que ya no et quede salut!

Y si entoneses eres franc
y nos busques cuànt la sanc
te fasa caure les sèrdes,
aniràs a pastar fanc,
perque así, pa tú, están vèrdes.

Parla el Cupido

Este ha agarrat la manía
de ferme a mí traiduría,
y com no es prenga una ducha,
el termòmetro... no pucha.
¡Chíulali, que té agonía...
Com li trau tot lo que pót,
per uns chavos, el chicot
esta ransia l' ha fet caure...
Mes... ¿no compréns, borinót,
que d' ahon no hiá, no es pót traure?
El hóme no pót finchir,
y com la tens que seguir,
la dona qu' es gata vella,
lo que vól s' eu escudella,
y a tú te fará patir.
En cambi, chira a un costat
y vorás com s' achaganta
la tehua vitalitat...

Mira que pronte ha puchát
el termómetro a sincuanta.

Parla el loro

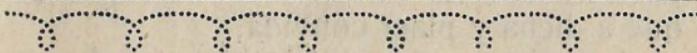
Lorito... Lorito real.
Est' agüela s' ha vestit
y tot eu dū artifisial.
Es, cuant está natural,
un esqueleto pansit.
Pórtá faixes de envoltura,
catorse o quinse camises,
cotó en pél y serraura;
postisa es la dentaura
y les caderes postises.
Pa que la creguen chicona,
se pinta tota la cona...
mes lo postís no la salva,
perque... mireuli la calva,
més pelá qu' un cul de mona.

Parle yo

Ya están contents els festeros,
pues que yo, en quatre calbóts,
ha fet parlar als ninots...
¡Ya no te la falla *peros*...!

LES FIGURES

NATURA

L' AGÜELA

Mireula qué cara fá...
Pósa els ulls libidinosos,
buscant consòls amorosos
que la edat li nega ya.
En lo visi relaixá,
móstra la cara pansida
y s' empolva presumida
per gochar plaers estrañs...
Mes no pót borrar els añs...
Es el *ivern* de la vida.

EL POLLO

Otoñ

Al aulor del interés
ven este pollo el amor,
y espera trovar calor
ahon de fóc no queda rés;

pero al contemplar después
la choventut aguerrida
que a dicha y plaer convida,
s' enardix com una fiera...
Y encá que fá el *primavera*,
es el *otoñ* de la vida.

LES CHOVENS   Primavera

La pell térsa y sonrosá;
els ulls de plaer ensesos...
la boca demanant besos...
la sanc ardént y exaltá.
Es la carn fresca qu' está
de amor y plaer rebilda;
es la natura florida
que va respirant salut...
es la hermosa choventut...
primavera de la vida!

EL LORO Y EL CUPIDO   Estiu

Tot lo mon respira y viu
al calor del Sól candént.
Trau la térra sàvia ardént
a la fórsa del estiu...

Ix el pardalét del niu
buscant la sombra florida...
Viu Natura benehída
la vitalitat qu' encanta...
pucha la sanc al sincuanta...
Es el *estiu* de la vida.

ELS MEDALLÓNS

ARTE DECORATIVO

Tróve alguna dóna al pás
plena d' art decoratiu,
y encá 's despencha algún viu,
dientli: —¡Qué bóna estás!

PERFUMERIA DEL BUEN TONO

Entre pastes y tubets
veus a un áñchel com a un sól,
la rasques y es un peról
en polvos y colorets.

ULTRAMARIÑOS DEL BUEN GUSTO

Si no vòls morir, no et prives
al dia ni una menchá,
y así la tens ben variá:
hous, llet, choriso y olives.

FRUTERÍA SELECTA

M' agrá de la frutería
la fruta resén cullida,
pero en cúcs, sema y podrida,
que se la menche... ta tía.

ALS VEINS

Veíns del carrer... ¡Salut!
La falla ya está plantá
y el artiste s' esmerá...
tot lo millor qu' ha pogut.
Si algún descontént ha habút,
que seu reserve y no eu diga.
Déixé que la chent se riga...
Y si en fan al añ que vé,
a quien San Juan se la dé,
San Pedro se la bendiga.

Lector: El significat
de la falla se comprén
en lo que deixe anotat,
y... así el llibrét s' ha acabat.
Requiescat in pace... Amén.

ALGUER. ABESTOIA.

Alguer el sh sige 14
estiu de l'any 1491 si
estiu de l'any 1492
que es començà a fer

llardelsllibrets.org

ALGUER. AIRETA.

Alguer est située

sur la côte sud de l'île

de Majorque, à 10 km au sud de

Palma et à 10 km au nord de

l'île d'Orta. La ville a été fondée par les Phéniciens et a été conquise par les Grecs, les Romains, les Vandales, les Wisigoths, les Maures et les Catalans. L'église Santa Maria del Mar est l'un des plus beaux exemples d'architecture romane de l'île. La ville a également conservé de nombreux vestiges de son passé, tels que les remparts, les portes et les rues étroites.

Alguer est une ville très touristique, avec de nombreux hôtels, restaurants et boutiques. La ville est également connue pour ses plages, ses îles environnantes et ses excursions en mer. La ville est également connue pour ses festivals, tels que le festival de la Fête des Rois et le festival de la Sainte-Croix.

llardelsllibrets.org

llardelsllibrets.org